

se radi o ukroajju pod linijskim uvjetima, osigurati radnu snagu za ukrcaj, pa ti troškovi ukrcaje i terete broдача.

Prema članu 54. tač. e/ Općih uvjeta rada međunarodnih špeditera u SFRJ, špediter ne odgovara za štetu nastalu krivnjom trećih osoba uključenih u posao /prevozioca, javnih skladišta, broдача i dr./.

Špediter bi odgovarao i za rad trećih osoba uključenih u posao, kad bi s tužiteljem neprijed ugovorio naknadu za špediterske usluge u fiksnom iznosu /paušalno/, što ovdje nije slučaj, a što je analogno regulirano članom 38. Uredbe o privrednim organizacijama za trgovinske usluge.

Tužbeni zahtjev je odbijen iz slijedećih razloga:

Dokazano je da je agent saopćio tuženiku, špediteru, da je brod spreman za ukrcaj za 14,00 sati i da je radna snaga osigurana, te da je tuženik, špediter, to saopćenje bez ikakvih grešaka prenio tužitelju. Znači, na tuženom špediteru ne bi bilo krivnje za to što bi tužiočevi kamioni trebali čekati čitavo poslije podne i noć do sutra ujutro, dok zepočne ukrcaj.

Ako bi bila uopće prouzrokovana kakva šteta tužitelju, ona ne bi nastala špediterovom krivnjom, već krivnjom broдача odnosno njegovog agenta, koji ne bi na vrijeme osigurao radnu snagu za ukrcaj tereta na brod, pa obzirom na član 54. tač. e/ Općih uvjeta rada međunarodnih špeditera u SFRJ, tuženik kao špediter ne može odgovarati za odnosnu štetu.

N.P.

OKRUŽNI PRIVREDNI SUD, Split

Privremena naredba od 28.X 1963.

Sudec: Eduard Karaman

Jugoslavenski sud nadležan je za izdavanje privremene naredbe na teret stranog državljanina broдача za tražbine nastale u inozemstvu u korist inozemnog predlagatelja

Predlagatelj privremene naredbe, strani državljanin; s boravištem u inozemstvu, namjerava ustati tužbom protiv predloženika broдача broда "Santorini" radi naplate Lit.2.527.166.-, koji iznos potražuje od predloženika za učinjene agencijske usluge i dobave njegovom brodu "Santorini" u luci Venecije, za vrijeme zadržavanja toga broда u vremenskom razdoblju od 10.VI do 11.VII 1962. godine.

Predlagatelj je u dokaz osnovanosti svojih tvrdnji priložio prijedlogu potrebnu pismenu dokumentaciju.

Iz priloženih isprava ukazuje se u dovoljnoj mjeri vjerojatno postojanje predlagateljeve tražbine i navedena opasnost u pogledu namirenja te tražbine, jer je p/b "Santorini" jedina imovina predloženika u Jugoslaviji, pa prema tome postoji opravdana opasnost da bi predloženik mogao osujetiti, ili znatno otežati izvršenje isplate predmetne tražbine. Stoga je u skladu s pravnim pravilom biv. § 32 Uredbe o izvršenju i obezbjedjenju na brodu od 23.3.1940., i pravnog pravila biv. § 330 i 340 IP., primijenjenog na osnovi čl.4. Zakona o nevažnosti pravnih propisa donesenih prije 6.IV 1941., valjalo riješiti kao u dispozitivu.

E.K.

Privremena naredba na prijedlog
inozemnog predlagača protiv stranog
državljanina koji ima prebivalište
u inozemstvu

U ovoj pravnoj stvari jugoslavenski sud je izdao privremenu naredbu na prijedlog inozemne firme protiv stranog državljanina koji ima prebivalište u inozemstvu.

Za diskusiju je da li je jugoslavenski sud bio nadležan za izdavanje ove privremene naredbe.

Držimo da jest.

Ako se izdavanje privremene naredbe traži prije nego što je pokrenuta parnica radi ostvarivanja potraživanja koje se osigurava privremenom naredbom, ni državna pripadnost, niti sjedište predlagačevog protivnika nisu nužno relevantni za zasnivanje nadležnosti odredjenog jugoslavenskog suda: ako protivnik predlagačev nema svoje opće mjesne nadležnosti na području Jugoslavije, za izdavanje privremene naredbe bit će nadležan onaj sud na čijem se području nalazi stvar u pogledu koje se ima izdati privremena naredba /član 465. ZPP, pravno pravilo iz § 337. st.2. biv. IP/. U konkretnom slučaju po tom kriteriju nadležan je Okružni privredni sud u Splitu, jer se na njegovom području u vrijeme podnošenja prijedloga našao brod predlagačevog protivnika.

Na da je predlagač osiguranja, umjesto privremene naredbe, od jugoslavenskog suda tražio provodjenje izvršenja radi osiguranja svoga novčanog potraživanja zasnivanjem /putem zapljene/ prinudnog založnog prava na protivnikovoj imovini, mogao bi to postići samo pod uvjetom da svoje nov-